

Paul Graas

Voor de christen die mens wil worden

leven vol karakter in een seculiere tijd

ARCO REEKS 28

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	7
Inleiding	8
1. Voor de christen die authentieke idealen wil hebben	11
2. Voor de christen die hard wil werken	18
3. Voor de christen die bereid is te vallen... En op te staan	25
4. Voor de christen die vrij wil zijn om te beminnen	34
5. Voor de christen die zuivere liefde wil proeven .	44
6. Voor de christen die verlangt te luisteren	57
7. Voor de christen die het kruis wil liefhebben	68
8. Voor de christen die midden in de wereld wil staan	78
9. Voor de christen die zielsveel van zijn vrienden wil houden	89
10. Voor de christen die beseft dat hij hulp nodig heeft	100
11. Voor de christen die moederlijke liefde wil	110
Bijlage. Voor de christen die vandaag aan de slag wil gaan	118

Voorwoord

Beste christelijke lezer, dit boek heb ik geschreven met het verlangen om jou aan het denken te zetten over de idealen die je nastreeft in jouw leven en hoe die idealen zich verhouden tot Christus en tot de wereld waarin je leeft.

Beste niet-christelijke lezer, dit boek heb ik geschreven met het verlangen om jou te laten zien dat de navolging van Christus de meest menselijke en ook de meest goddelijke weg is die je kunt bewandelen op aarde.

Graag bedank ik Lucas, Henrik, Paul, Ellen en Hubert voor de waardevolle suggesties die ze mij hebben gedaan in het schrijfproces en Boaz voor het ontwerp van het boek. Een bijzonder dankwoord gaat uit naar Lidwine, die het boek zo geduldig en nauwkeurig heeft gecorrigeerd.

Paul Graas

Inleiding

“Karakter — de bereidheid om de verantwoordelijkheid te nemen over het eigen leven — is de bron waar zelfrespect uit voort komt.” — Joan Didion.¹

Aldous Huxley schreef in 1932 zijn beroemde boek *Brave New World*. Een klassieke dystopie waarin de auteur een samenleving beschrijft die beheerst wordt door technologie, rationalisme en hedonisme. In die maatschappij is er geen oorlog of armoede en iedereen lijkt een gezond en gelukkig leventje te leiden. Alle traditionele waarden zoals trouw, liefde, gezinsleven, kunst en godsdienst bestaan niet meer, en ook de vrije keuze voor een individueel bestaan heeft geen plaats in deze samenleving. Heel de wereld leeft op deze manier. Er zijn alleen nog een paar gebieden over - zogenoemde wildreservaten - waar men nog volgens traditionele waarden leeft in een primitieve maatschappij: er bestaan families, ze hebben godsdiensten, ze worden ziek en ze lijden pijn.

Door omstandigheden komt een jongeman uit zo'n wildreservaat terecht in de 'mooie nieuwe wereld'. Al snel wordt hij een soort attractie voor iedereen, als een bijzonder dier in een dierentuin. Hij begint langzamerhand deze wereld te verafschuwen en te haten. Hij kan gewoonweg niet geloven dat er een dergelijke samenleving bestaat. Als de lezer wil weten hoe het verhaal eindigt, dan zal hij het boek zelf moeten lezen. Ik wil het einde niet verklappen.

1 Joan Didion, *On Self-Respect* [eigen vertaling].

Ik herken me wel een beetje in deze jongeman. Althans, ik snap zijn gevoel. Ik ben immers een praktiserende katholiek die in een westers land in de 21^e eeuw leeft. En dat geeft je soms het gevoel alsof je een raar wezen bent: iemand die nog met een achterlijk wereldbeeld leeft, waarin een hiërarchisch instituut dat vanouds geregeerd wordt door kruisvaarders, inquisiteurs en kindermisbruikers en dat een monopolie op de waarheid claimt, hem zegt hoe hij moet leven. De moraal die hem verkondigd wordt staat in sommige gevallen ook nog haaks tegen de moraal van de huidige westerse cultuur.

Het is niet fijn om met die gedachte te leven. Je kunt er dan ook op verschillende manieren mee omgaan: je kunt je opsluiten in je parochie, daar je sociaal leven bouwen en de wereld daaromheen negeren. Je kunt een cynische houding aannemen en genoeg nemen met het feit dat de decadente westerse wereld ten onder gaat. Of je kunt tot de conclusie komen dat het nergens op slaat dat jij inderdaad een vreemde en achterlijke levensovertuiging aanhangt en dat het beter is om uit het kerkelijk bootje te stappen en rust en veiligheid te zoeken op het vasteland van de heersende westerse ideeën.

Maar er is ook een alternatief: dat je als christen vol optimisme de wereld ingaat om daar een levend getuigenis te zijn van de eeuwige boodschap van Christus. Dat je met je leven laat zien dat de Kerk op aarde bestaat om de hemel en de aarde met elkaar te verenigen, met als doel het ultieme geluk van de mens te verwezenlijken. Dat je besluit om, met Christus in je hart, de wereld hartstochtelijk lief te hebben.

Dit boek is geschreven om jou hiermee te helpen. Want het vergt veel om die weg in te slaan. Het vergt niets meer en niets minder dan heel je leven! En het is de moeite waard. En ook broodnodig, voor de Kerk en voor heel de wereld. De evangelisatie van tegenwoordig zal veel minder gebeuren binnen de parochie en veel meer op straat, onder de mensen. En de mooiste en meest doeltreffende evangelisatie is die van een normale persoon die vol is van de goddelijkheid van Christus en ook van zijn menselijkheid.